

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงชันโรง

ชื่อฟาร์ม.....

ชนิดการตรวจประเมิน รับรองใหม่ ต่ออายุ ตรวจติดตาม ตรวจกรณีพิเศษ.....

วันที่ตรวจประเมิน .....

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....
 4..... 5.....

วันที่ตรวจติดตามผลการแก้ไข ..... ครั้งที่ .....

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....
 4..... 5.....

วันที่ตรวจติดตามผลการแก้ไข ..... ครั้งที่ .....

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....
 4..... 5.....

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
ขอข่ายการรับรองเฉพาะชันโรงที่อยู่ในกล่องร้งเท่านั้น					
1. องค์ประกอบฟาร์ม					
1.1 สถานที่ตั้งฟาร์ม					
1.1.1 ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ เว้นแต่มีมาตรการป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ	MINOR				
1.1.2 ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีพืชที่เป็นแหล่งอาหารเพียงพอกับจำนวนรังชันโรง	MINOR				
1.1.3 ตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือมีการจัดแหล่งน้ำสำหรับชันโรงอย่างเพียงพอ โดยแหล่งน้ำไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนอันตรายที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของชันโรงและความปลอดภัยของผลิตผล	MINOR				
1.1.4 (1) ตั้งอยู่ใกล้แหล่งพืชที่มียาง เพื่อเป็นวัตถุดิบในการสร้างโครงสร้างภายในรังของชันโรง	MINOR				
1.1.4 (2) ต้องแน่ใจว่าไม่มีการปนเปื้อนของวัตถุอันตรายทางการเกษตร จากแหล่งพืชที่มียางไปสู่ตัวชันโรงและผลิตผลชันโรง	MAJOR				
1.2 ผังและลักษณะฟาร์ม					
1.2.1 มีการวางผังฟาร์มที่ดีเพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงานอย่างถูกสุขลักษณะ และจัดพื้นที่ของแต่ละกิจกรรมแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เหมาะสมตาม วัตถุประสงค์การเลี้ยง และแยกพื้นที่เลี้ยงชันโรงออกจากที่พักอาศัย หรือ มีมาตรการป้องกันเพื่อให้สามารถควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค มีสถานที่สำหรับเก็บอุปกรณ์เลี้ยงชันโรงแยกเป็นสัดส่วน	MINOR				
1.2.2 มีการควบคุมการเข้าและออกพื้นที่เลี้ยงของบุคคลและยานพาหนะ เพื่อป้องกันการปนเปื้อน	MINOR				
1.3 อุปกรณ์สำหรับเลี้ยงชันโรง					
1.3.1 มีอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอต่อการจัดการคุณภาพ ในกระบวนการเลี้ยง และการเก็บเกี่ยวผลิตผล เช่น กล่องรังชันโรง ขาดังรัง มีดตัดกลุ่มตัวอ่อน	MINOR				
1.3.2 สารหรือน้ำมันที่ใช้ทาขาคังหรือชันวาง เพื่อป้องกันมดไม่ให้เข้าไปในรัง ต้องไม่เป็นสารหรือน้ำมันชนิดที่ชันโรงจะนำไปสะสมในรังและก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวชันโรงหรือผลิตผล เช่น จาระบี น้ำมันเครื่อง	MAJOR				
1.3.3 กล่องรังชันโรง ทำจากไม้ที่สะอาดและปลอดภัยต่อชันโรง มีขนาดเหมาะสมกับชนิดและประชากรภายในรัง (ไม่ครอบคลุมการเลี้ยงชันโรงที่อาศัยอยู่ในขอนไม้ตามธรรมชาติ หากมีขอนไม้ในฟาร์มต้องขยายกล่องรังชันโรงให้สามารถอยู่รอดได้ภายในระยะเวลา 1 ปี)	MINOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มผึ้งชนโรง

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
1.3.4 (1) กล่องรังผึ้งชนโรงต้องไม่ทำจากวัสดุที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจนเป็นอันตรายต่อตัวผึ้งชนโรงและผลิตผลของผึ้งชนโรง (เป็นไม้เนื้อแข็ง เช่น กระถินเทพา ไม้สัก ที่ไม่ผ่านการใช้งานมาก่อน)	MAJOR				
1.3.4 (2) ไม่อนุญาตให้หาสีภายในกล่องรังที่จำเป็นต้องหาสีภายนอกกล่องให้ใช้เฉพาะสีที่ไม่มีส่วนผสมของโลหะหนัก	MAJOR				
1.3.5 อุปกรณ์ที่สัมผัสกับผลิตผลของผึ้งชนโรง เช่น มีดตัดแยกกลุ่มตัวอ่อน กรรไกรตัดแยกถ้วยนางพญาควรถ่ายจากวัสดุที่ แข็งแรง ไม่เป็นพิษ ไม่เป็นสนิม ทำความสะอาดได้ง่าย ทนการกัดกร่อนและทนความร้อนจากการฆ่าเชื้อ	MAJOR				
1.3.6 เครื่องแต่งกายสำหรับการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ชุดแต่งกาย หมวกตาข่าย และถุงมือควรทำจากวัสดุที่มีพื้นผิวลื่น เช่น ผ้าร่ม และควรมีสีอ่อน หลีกเลียงสีดำ เพื่อป้องกันไม่ให้ผึ้งชนโรงเกาะหรือกัดติดจนตาย (ต้องมีในขณะเก็บเกี่ยวผลิตผล)	MAJOR				
1.3.7 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว การแยก การดูด และการกรองน้ำผึ้งชนโรง ทำจากวัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อน และต้องไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อความปลอดภัย และคุณภาพน้ำผึ้งชนโรง และเป็นวัสดุที่อนุญาตให้ใช้กับอาหาร	MAJOR				
2. การจัดการในการเลี้ยงผึ้งชนโรง					
2.1 คู่มือการปฏิบัติงานในฟาร์ม การแยกขยายรังผึ้งชนโรง การตรวจสภาพรัง การใช้ยาสัตว์ การเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งชนโรง การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ การทำความสะอาด และบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์	MINOR				
2.2 การจัดการคุณภาพในกระบวนการเลี้ยง					
2.2.1 มีการวางแผนการเลี้ยง เช่น การเพิ่มประชากรผึ้งชนโรง การแยกขยายรัง การเพิ่มจำนวนรัง และจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การเลี้ยง	MINOR				
2.2.2 สํารวจและเลือกที่ตั้งรังที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ของพืชที่เป็นแหล่งอาหาร	MINOR				
2.2.3 ควรเลือกชนิด (species) ของผึ้งชนโรงที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ เช่น บางชนิดเจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลไม่น้อยกว่า 650 m ^{1/} หรือบางชนิดเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่ชุ่มชื้น	REC				
2.2.4 เลือกซื้อรังผึ้งชนโรงที่ได้จากการแยกขยายรังโดยแหล่งที่เชื่อถือได้ เพื่อให้มั่นใจว่ามีองค์ประกอบรังผึ้งที่สมบูรณ์	MINOR				
2.2.5 กำหนดให้มีรหัสรังผึ้งชนโรง เพื่อความสะดวกในการจัดการในการเลี้ยงและการตามสอบ	MAJOR				
2.2.6 ควบคุม ดูแลความสมดุลขององค์ประกอบภายในรัง และปริมาณกลุ่มถ้วยตัวอ่อนระยะไข่ ระยะหนอน ระยะดักแด้ ถ้วยน้ำผึ้ง ถ้วยเกสร ภายในรัง เพื่อให้รังอยู่รอดได้	MAJOR				
2.2.7 หมั่นสำรวจ ควบคุม กำจัดโรค และศัตรูของผึ้งชนโรงที่มีผลกระทบต่อตัวผึ้งชนโรงและผลิตผลอย่างน้อยเดือนละครั้ง (การสำรวจกล่องรังผึ้งชนโรงสามารถทำได้ผ่านแผ่นใสที่ปิดบนกล่องรังผึ้งชนโรงได้)	MAJOR				
2.2.8 (1) กรณีใช้วัตถุดิบอันตรายด้านการปศุสัตว์เพื่อควบคุม กำจัดโรค และศัตรู ให้ใช้ตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์หรือคำแนะนำบนฉลากที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์	MAJOR				
2.2.8 (2) ห้ามใช้ยาและสารเคมีกับรังผึ้งชนโรงเป็นเวลา 8 สัปดาห์ก่อนการเก็บเกี่ยว น้ำผึ้งชนโรง	MAJOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มผึ้งชันโรง

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
2.2.9 การแยกขยายรังผึ้งชันโรง ควรปฏิบัติอย่างถูกวิธีและถูกสุขลักษณะ	MAJOR				
2.2.10 ควรหลีกเลี่ยงการแยกขยายรังในฤดูฝนหรือสภาพแวดล้อมที่มีความชื้นสูง	REC				
2.2.11 ติดตั้งรังผึ้งชันโรงให้สูงจากพื้นในระยะเวลาที่สามารถป้องกันอันตรายจากศัตรูและการปนเปื้อน ของน้ำผึ้งชันโรงจากพื้นดิน รวมถึงเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน (อย่างน้อย 60 เซนติเมตร)	MINOR				
2.2.12 การวางรังผึ้งชันโรง ให้วางไว้ในที่ร่ม และมีหลังคาที่สามารถป้องกันแดดและฝนที่อาจส่งผลกระทบต่ออุณหภูมิและความชื้นภายในรัง (ขนาดหลังคาที่ใช้คำนึงถึงความเหมาะสมกับกล่องรัง ไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป)	MINOR				
2.2.13 ควรมีวิธีทำลายรังผึ้งชันโรงที่เก่าหรือหมดสภาพการใช้ และจัดการเศษที่เหลืออย่างเหมาะสม เช่น การฝังกลบ (ไม่ใช้การเผาเพื่อลดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ PM 2.5)	REC				
2.3 การจัดการอาหารและน้ำสำหรับผึ้งชันโรง					
2.3.1 มีพืชที่เป็นแหล่งอาหารตามธรรมชาติหรือพืชที่ปลูกไว้ เพื่อเป็นแหล่งให้น้ำหวาน (nectar) และละอองเรณู (pollen) หรือที่เรียกว่า เกสร ที่ผึ้งชันโรงสามารถเก็บเป็นอาหารได้อย่างเหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตและให้ผลผลิต	MINOR				
2.3.2 (1) กรณีขาดแคลนพืชที่เป็นแหล่งอาหารตามข้อ 2.3.1 ให้ปลูกพืชอาหารเสริมให้แก่ผึ้งชันโรง	MINOR				
2.3.2 (2) ห้ามใช้อาหารเสริมที่เป็นแหล่งคาร์โบไฮเดรต เช่น น้ำเชื่อม น้ำตาลทราย แต่อนุญาตให้ใช้อาหารเสริมที่เป็นแหล่งโปรตีนสำหรับผึ้งชันโรงโดยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558	MAJOR				
2.3.3 กรณีย้ายรังผึ้งชันโรงไปตามแหล่งพืชที่ใช้เป็นอาหารในพื้นที่อื่นที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ต้องพิจารณาเลือกพื้นที่ตั้งรังผึ้งชันโรงตามข้อกำหนด 1.1	MINOR				
3. การจัดการผลิตผลและผลิตภัณฑ์					
3.1 การเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งชันโรง					
3.1.1 หลีกเลี่ยงการเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งชันโรงในช่วงฤดูฝนหรือช่วงที่อากาศมีความชื้นสัมพัทธ์สูง เพื่อไม่ให้น้ำผึ้งมีความชื้นเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อคุณภาพ	MINOR				
3.1.2 เก็บเกี่ยวด้วยวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะและขนาดของถ้วยน้ำผึ้งของผึ้งชันโรงแต่ละชนิด					
- ผึ้งชันโรงกลุ่มที่มีถ้วยน้ำผึ้งขนาดเล็ก ใช้มีดสะอาดตัดกลุ่มถ้วยน้ำผึ้งและรวบรวมควรระมัดระวังไม่ให้มีถ้วยเกสรปะปน ก่อนนำไปสู่กระบวนการแยกน้ำผึ้งออกจากถ้วยและกรองน้ำผึ้งต่อไป	MAJOR				
- ผึ้งชันโรงกลุ่มที่มีถ้วยน้ำผึ้งขนาดใหญ่ ใช้วิธีการคูดน้ำผึ้งที่ถ้วยและรวบรวมโดยใช้อุปกรณ์และภาชนะที่สัมผัสกับน้ำผึ้งที่สะอาด ปฏิบัติด้วยความระมัดระวังโดยไม่ให้น้ำผึ้งเกิดความเสียหาย ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนในน้ำผึ้งชันโรง	MAJOR				
3.1.3 กรณีเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งชันโรงภาคสนาม ให้มั่นใจว่าบริเวณที่ปฏิบัติงานสะอาดและปลอดภัยจากสัตว์พาหะที่ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนสู่ผึ้งชันโรงได้	MINOR				
3.2 การลดความชื้นและการบรรจุน้ำผึ้งชันโรง					
3.2.1 (1) มีการบ่มน้ำผึ้งและแยกสิ่งแปลกปลอมออกจากน้ำผึ้งด้วยวิธีที่ถูกสุขลักษณะ	MINOR				
3.2.1 (2) หลังเก็บเกี่ยวมีการแยกสิ่งแปลกปลอม หรือกรองทันที เพื่อลดการปนเปื้อน	MAJOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มฝั่งชันโรง

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
3.2.2 การปฏิบัติในการลดความชื้นและการบรรจุน้ำฝั่งชันโรงต้องปฏิบัติอย่างถูกสุขลักษณะเป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 420 เรื่องวิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต และเก็บรักษาอาหาร	MAJOR				
3.2.3 เลือกวิธีการลดความชื้นที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อคุณภาพและความปลอดภัยของน้ำฝั่งชันโรง	MINOR				
3.3 การเก็บเกี่ยวชัน					
3.3.1 เก็บเกี่ยวชันด้วยความระมัดระวังเพื่อลดการสูญเสียจำนวนประชากรฝั่งชันโรงภายในรังหรือทำให้รังเสียหาย	MINOR				
3.3.2 ใช้อุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยวชันที่สะอาด และระมัดระวังไม่ให้มีสิ่งแปลกปลอมติดไปกับชัน เช่น เศษไม้	MINOR				
4. การทำความสะอาดและบำรุงรักษา					
4.1 รักษาความสะอาดบริเวณฟาร์มอย่างสม่ำเสมอ ตั้งรังฝั่งชันโรงให้เข้าถึงง่าย สะดวกต่อการทำความสะอาดและการปฏิบัติงาน	MINOR				
4.2 หมั่นตรวจ ดูแล ทำความสะอาดรังฝั่งชันโรง และบริเวณใกล้เคียงอย่างสม่ำเสมอ	MINOR				
4.3 ทำความสะอาดพื้นที่ที่ใช้ในการแยก กรอง และบรรจุน้ำฝั่งชันโรงก่อนและหลังการปฏิบัติงานทุกครั้ง	MINOR				
4.4 ทำความสะอาดเครื่องมืออุปกรณ์ และภาชนะบรรจุ สำหรับใช้ในการเก็บเกี่ยวน้ำฝั่งชันโรงก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้ง และดูแลรักษาให้มีสภาพพร้อมใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	MINOR				
4.5 มีการทำความสะอาดและบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อฝั่งชันโรงและผู้ปฏิบัติงาน และมีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ (เครื่องมือและอุปกรณ์ควรเก็บให้เป็นสัดส่วนแยกออกจากอุปกรณ์ครัวเรือน มีฝาปิดมิดชิด ป้องกันฝุ่น)	MINOR				
4.6 กรณีมีการใช้สารเคมีทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ หรือวัตถุอันตราย ด้านการปศุสัตว์ในกระบวนการต่างๆ ให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ หรือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และใช้ตามคำแนะนำวิธีใช้ของฉลากหรือตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ มีการเก็บเป็นสัดส่วนและมีป้ายบ่งชี้	MAJOR				
5. สุขภาพสัตว์					
การดูแลสุขภาพของฝั่งชันโรงอย่างเหมาะสม จะทำให้ฝั่งชันโรงเจริญเติบโตได้ดีตามช่วงวัย สุขภาพแข็งแรง ลดความเสี่ยงในการเกิดโรคและการแพร่กระจายของโรค รวมถึงไม่มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของยาสัตว์ตกค้างในน้ำฝั่งชันโรง และผลิตภัณฑ์อื่นที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค	MAJOR				
5.1 การป้องกัน ควบคุม โรคและศัตรู					
5.1.1 ระบุแหล่งที่มาของรังฝั่งชันโรงที่นำเข้ามาใหม่ ให้มีป้ายชี้บ่ง และวางแยกรังใหม่ตามระยะเวลาที่เหมาะสม	MAJOR				
5.1.2 กรณีมีฝั่งชันโรงที่เป็นโรคหรือศัตรูเข้าทำลาย ให้แยกออกมาตรวจหาสาเหตุเพื่อรักษาหรือทำลาย ไม่ให้โรคหรือศัตรูแพร่กระจายสู่รังอื่น (โรคที่พบได้บ่อย คือ เชื้อรา ไวรัส หรือศัตรู เช่น มด ค้างคาว หนอนแมลงวัน สัตว์กินแมลง)	MAJOR				
5.1.3 มีมาตรการควบคุมโรคและศัตรู กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิด ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์	MAJOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มฝังชั้นโรง

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
5.1.4 มีสัตวแพทย์ให้คำปรึกษาแนะนำด้านสุขภาพสัตว์ สุขาภิบาลฟาร์ม และการใช้ยาภายในฟาร์ม	MINOR				
5.2 การบำบัดโรคสัตว์					
5.2.1 การใช้ยาสัตว์ต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของสัตวแพทย์ตามข้อกำหนดใน มกษ. 9032-2552 มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์	MAJOR				
5.2.2 เก็บรักษา ยาสัตว์ตามคำแนะนำบนฉลากหรือเอกสารกำกับ หรือตาม คำแนะนำของกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ โดยแยกเก็บเป็นสัดส่วนในที่ที่เหมาะสม และมีป้ายบ่งชี้	MAJOR				
6. สวัสดิภาพสัตว์					
6.1 หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเครียดและความร้อนบริเวณพื้นที่ เลี้ยงฝังชั้นโรง	MINOR				
6.2 คำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่ สัตว์ขนาดพื้นที่ต่อจำนวนรังตามชนิด ฝังชั้นโรง ความหนาแน่นประชากรภายในรัง ชนิดและปริมาณของพืชที่เป็นแหล่ง อาหารที่เพียงพอ เพื่อให้ฝังชั้นโรงมีความเป็นอยู่ที่ดีตามหลักสวัสดิภาพสัตว์	MINOR				
7. บุคลากร					
7.1 ควรมีจำนวนบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนรังฝังชั้นโรงที่เลี้ยง มีการจัดแบ่ง หน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	REC				
7.2 ผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดีสำหรับฟาร์มฝังชั้นโรง หรือได้รับการถ่ายทอดทักษะความรู้และมีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่อย่างถูกต้อง	MAJOR				
7.3 ผู้ปฏิบัติงานในการเก็บเกี่ยวน้ำฝังชั้นโรง ปฏิบัติอย่างถูกสุขลักษณะ มีการสวมถุงมือ ผ้าปิดปากและหมวกคลุมผม	MAJOR				
7.4 ผู้ปฏิบัติงานมีสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดี และได้รับการตรวจสอบสุขภาพ ประจำป้อน้อยปีละหนึ่งครั้ง ว่าไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง	MAJOR				
8. การจัดการสิ่งแวดล้อม					
8.1 รวบรวมขยะมูลฝอยไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และมีวิธีกำจัดหรือ จัดการขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	MINOR				
8.2 กรณีมีขยะอันตราย เช่น ขวดบรรจุสารเคมีให้แยกทำลายและกำจัดด้วย วิธีที่ถูกต้อง	MAJOR				
9. การบันทึกข้อมูล					
9.1 เกษตรกรต้องบันทึกข้อมูล และเก็บหลักฐานสำคัญ ดังนี้ - ข้อมูลรหัสรังฝังชั้นโรง รหัสรังฝังชั้นโรงนำเข้าใหม่ และข้อมูลประจำรัง - ข้อมูลการเก็บเกี่ยวผลผลิต ได้แก่ น้ำฝังชั้นโรงและชั้น ให้ระบุ วัน/เดือน/ปี ที่เก็บเกี่ยว รหัสรังฝังชั้นโรง สถานที่ตั้งรัง พืชที่เป็นแหล่งอาหาร ปริมาณน้ำฝัง ชั้นโรงหรือปริมาณชั้นที่เก็บเกี่ยวได้ ลักษณะปรากฏ - ข้อมูลการใช้สารเคมีทำความสะอาดและฆ่าเชื้อหรือวัตถุอันตรายด้านการปศุสัตว์ (ถ้ามี) - ข้อมูลการใช้ยาสัตว์ในฟาร์ม (ถ้ามี) - ข้อมูลการรักษาโรคฝังชั้นโรง (ถ้ามี) - ข้อมูลการตรวจสอบสุขภาพประจำปีของบุคลากร	MAJOR MAJOR MAJOR MINOR MINOR MINOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มผึ้งชันโรง

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
9.2 เกษตรกรควรบันทึกข้อมูล และเก็บหลักฐาน ดังนี้ - ข้อมูลสถานที่ตั้งรังผึ้งชันโรง และพืชที่เป็นแหล่งอาหาร - ข้อมูลการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากร - ข้อมูลบุคคลเข้า-ออกฟาร์ม ให้ระบุ วัน/เดือน/ปีที่เข้าฟาร์ม ชื่อ - สกุล วัตถุประสงค์การเข้าฟาร์ม	MINOR MINOR MINOR				
9.3 เก็บรักษาบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงานและเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้อย่างน้อย 3 ปี	MINOR				

หมายเหตุ:

ข้อบกพร่องรุนแรง (Major Nonconformity) หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์การตรวจประเมินฟาร์มผึ้งชันโรง และส่งผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

ข้อบกพร่องไม่รุนแรง (Minor Nonconformity) หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์การตรวจประเมินฟาร์มผึ้งชันโรงในบางส่วน และไม่มีผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

ข้อสังเกต (Recommendation) หมายถึง สิ่งที่ไม่ถือเป็นข้อบกพร่อง แต่หากปล่อยไว้หรือละเลยอาจนำไปสู่ข้อบกพร่องได้